

عنوان مقاله:

نظام علمی مانا: پیشنهادی برای حفظ پایایی روابط میان دانشگاه، صنعت، دولت و ملت در جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت در دانشگاه اسلامی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

محمد مهدی ذوالفقارزاده

خلیل نوروزی

خلاصه مقاله:

هدف: هدف این نوشتار، ارائه پیشنهادی برای حفظ پایایی و دوام در نظام علمی کشور است. نظام علمی مجموعه ای از عوامل و اجزای به هم پیوسته و به هم وابسته در ساختار علمی- پژوهشی کشور است که در تعامل خود با یکدیگر، ضمن پاسخگویی به نیازهای محیطی و جامعه، زمینه ارتقا و تعالی آن را از گذر بهبود مستمر خود فراهم می کند. بررسی رابطه میان دانشگاه، صنعت، دولت و عامل مهم دیگر؛ یعنی نیازهای عامه مردم یا ملت در این نظام از اهمیت بالایی برخوردار است. روش: روش پژوهش مد نظر مقاله بر اساس روش شناسی الگوی سیستم های مانا صورت گرفته است. این روش شناسی، راهکاری سیستمی و مبتنی بر مفاهیم سایبرنتیک سازمانی برای حل دوگانهای مشهور مدیریتی نظیر انعطاف پذیری در کنار کنترل گرایی، تمرکز در مقابل عدم تمرکز، رصد آینده در مقابل توجه به شرایط کنونی، انطباق با نیازهای محیط در برابر توجه به منابع داخلی ارائه می دهد. یافته ها: یافته های پژوهش حاکی از به کارگیری این الگو در دو رویکرد اصلاحی و تاسیسی آن است. نتیجه گیری: نتیجه آنکه، علاوه بر ضعف در حل دوگانهای مذکور در نظام فعلی علمی کشور، نقص در فرایندهای اقماعی و اجماعی در دو خرده سیستم هماهنگی و انسجام در الگوی سیستمهای مانا، از مهم ترین نقایص نظام فعلی است. اصلاح این نظام در رویکرد تاسیسی آن و با توجه به خرده سیستم های پنج گانه پیشنهادی، قابل انتظار است.

کلمات کلیدی:

نظام علمی، الگوی سیستم مانا، دانشگاه، صنعت، دولت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1378773>

